

Prof. dr. sc. Marko Pršić, dipl. ing. građ. (1947. – 2023.)

U studenome 2023. neočekivano nas je napustio cijenjeni prof. dr. sc. Marko Pršić, dipl. ing. građ.

Marko Pršić rođen je 9. srpnja 1947. u Osijeku. Osnovnu školu završio je u Čepinu, a gimnaziju u Osijeku. Stručne i znanstvene stupnjeve stekao je na Građevinske fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, i to diplomu građevinskoga inženjera – hidrotehničko usmjerenje 1973., titulu magistra znanosti 1983. s temom "Metodologija prognoze ekstremnih amplituda morskih razlika" i doktora znanosti 1988. s temom "Optimalizacija nasipnog lukobrana u uvjetima jadranskog valnog spektra".

Nakon prvoga zaposlenja 1973. sljedeće je dvije godine radio u gospodarstvu, točnije u tvrtkama *Tempo* i *Geoexpert*. Ostali dio radnoga vijeka, od 1975. do umirovljenja 2013., bio je zaposlen na Građevinske fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, na Zavodu za hidrotehniku. Bio je predstojnik Zavoda za hidrotehniku od 2004. do 2008. U tome razdoblju učionica diplomskoga studija hidrotehničkoga usmjerenja opremljena je osobnim računalima za svakog studenta i umrežena u *web*-sustav. Nabavljeni su valni generator morskih valova za laboratorij Zavoda u Savskoj cesti i razni računalni programi za hidrodinamiku otvorenih tokova i mora, uređeni vodovi te upotpunjeni ili općenito servisirani strojevi u radionici laboratorija na Savskoj cesti. Pročelnik Katedre za gospodarsku hidrotehniku bio je od 2008. do 2012.

Glavninu nastavnoga rada obavljao je na Građevinske fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje se 1975. zaposlio kao asistent na Zavodu za hidrotehniku, a redoviti profesor u trajnome zvanju postao je 2005. Osnovni nastavni kolegij mu je bio Plovni putovi i luke, na kojemu je naslijedio osnivača (1957.) prof. Miroslava Gjurovića i

svoje mentora prof. Zdravka Tadejevića. Dodatno je držao predavanja iz predmeta Hidrotehničke građevine, Pomorske građevine i Projektiranje u hidrotehnici. Objavio je dvije recenzirane i tri opsežne nerekonzirane skripte za te kolegije. Na doktorske studiju nosio je izborni kolegij Interakcije mora i građevina. Bio je honorarni profesor Fakulteta strojarstva i brodogradnje, na kojemu je držao kolegij Inženjerska oceanologija, te Geodetskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je držao kolegij Hidraulika s elementima hidrologije. Puno je važnosti pridavao stručnim elementima u nastavi. Tijekom obavljanja predstojničke dužnosti dao je doprinos konceptu novoga bolonjskog studijskog programa kroz njegovo približavanje suvremenim potrebama inženjera uvođenjem novih bazičnih teorijskih kolegija Inženjerska grafika i Stohastički procesi kao i niza izbornih predmeta na hidrotehničkome usmjerenju. Bio je mentor pri uspješnoj izradi triju studentskih radova za Rektorovu nagradu.

Bio je honorarni profesor na Građevinske fakultetu Sveučilišta u Osijeku, na kojemu je predavao kolegij Vodogradnje II. Na Tehničkome veleučilištu u Zagrebu predavao je kolegije Hidro-

logija i Hidraulika te Vodnogospodarske građevine – dio pomorske gradnje. Znanstveni rad ostvario je u području pomorske i riječne hidrotehlike objavivši 45 znanstvenih članaka. Glavni interesi bili su mu nasipni lukobrani. Pritom je doprinio uvođenjem metode njihova ekonomsko-stohastičkoga projektiranja kao i izvornom metodom određivanja stabilnosti obloge izgrađenih lukobrana. Vodio je pet znanstvenih projekata, i to "Utjecaj okoliša na oblikovanje i dimenzioniranje vodnih građevina" Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske od 2006. do 2012., "Utjecaj okoliša na oblikovanje i dimenzioniranje vodnih građevina" Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske od 2001. do 2005., "Hrvatsko nazivlje vodnog gospodarstva" Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske od 1995. do 1999., "Oceanografskoekološki parametri priobalnog Jadrana" Ministarstva znanosti Republike Hrvatske od 1990. do 1995. te "Softver za pomorsku hidrauliku", znanstveni rad za Fond za znanstveni rad Fakulteta građevinskih znanosti Zagreb 1986.

Bio je mentor pri uspješnoj izradi pet magistarskih radova i triju doktorskih radova. Posebno se ponosio mentorstvom u profesionalnome i znanstvenome usmjeravanju tridesetak izvrsnih studenata. Za njih osmero to je rezultiralo ulaskom u svijet znanosti i na kraju sveučilišnom nastavničkom karijerom. Od toga broja četvero su bili znanstveni novaci na njegovim znanstvenim projektima, a bio im je i mentor kako na magistarskome tako i na doktorske studiju. Radio je u odborima za nastavu i skripta Građevinske fakulteta. Bio je član Znanstvenoga područnog vijeća za tehničke znanost pri Ministarstvu znanosti i tehnologije kao voditelj AGG grupacije.

Radio je intenzivno i na stručnim poslovima. Stručni opus stvorio je izradom više od stotinu stručnih elaborata, od prostornih planova do izvedbenih projekata. Bio je ovlašteni revident za betonske i zidane konstrukcije pa je obavio i 40 revizija projekata morskih i riječnih luka. Pretežno se bavio pomorskim građevinama. Projektirao je brojne marine, od kojih je 18 izgrađeno, te nekoliko ribarskih i trajektnih luka u Hrvatskoj i inozemstvu. Ističu se marine Umag, Novi grad, Rovinj, Ičići-Opatija i Dubrovnik Komolac – 1. faza. Sudjelovao je u modelskim hidrauličkim ispitivanjima te u reviziji znatnih projekata pomorskih građevina, i to Terminala za rasuti teret Plomin, Putničkoga terminala, Kontejnerskoga terminala Zagrebačka obala i Rijeka Brajdica, Trajektno-putničkoga terminala Zadar te luke Gruž u Dubrovniku. Znatno dio stručnoga rada obavio je na velikim hidrotehničkim sustavima hrvatskih rijeka, u segmentu unutarnjih plovnih puteva.

Bavio se njihovim planiranjem i legislativnim aspektima. Kao nositelj ili glavni projektant izradio je i niz vrlo složenih idejnih projekata i studija kao što su idejni projekt višenamjenskoga kanala Dunav – Sava, idejni projekt buduće Vukovarske luke na kanalu, idejni projekt luke Osijek i idejno rješenje luke Slavonski Brod. Za legislativne potrebe unutarnje plovidbe suautor je Pravilnika o razvrstavanju i otvaranju plovnih putova na unutarnjim vodama (NN 9/2006.), Srednjoročnog plana razvitka vodnih putova i luka unutarnje plovidbe za razdoblje 2009. – 2016., sektora unutarnje plovidbe u Strategiji upravljanja vodama (NN 91/2008) te Detaljnih parametara klase unutarnjih plovnih putova za *International Sava River Basin Commission: DECISION-26/06*. Objavio je i 30 stručnih članaka.

Bio je redoviti član Znanstvenoga vijeća za promet Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 2005. Od 1983. bio je član udruženja Permanent

International Association of Navigation Congresses – PIANC u Bruxellesu, Hrvatske komore inženjera građevinarstva od njezina osnutka 1998. te Hrvatskog društva građevinskih inženjera od 1975.

Dobitnik je nagrade Fonda *Jaroslav Černi* iz Beograda za najbolje izrađen magistarski rad 1984. i za najbolje izrađenu doktorsku disertaciju iz smjera hidrotehnike 1990.

Svojom istaknutom osobnošću, bogatim znanjem i korisnim savjetima stekao je visoko poštovanje među kolegama i studentima. Njegova prisutnost na neformalnim druženjima, bilo unutar bio izvan fakulteta, uvijek je bila dobrodošla. Profesor Marko Pršić pokazao je izuzetnu toleranciju prema suradnicima i studentima, ostavljajući neizbrisiv trag u srcima svih nas, njegovih prijatelja, kolega i suradnika.

**Djelatnici Zavoda za hidrotehniku
Građevinskog fakulteta Sveučilišta
u Zagrebu**